

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Muhammed Bennis

aşkın kitabı

MUHAMMED BENNİS

AŞKIN KİTABI

ISBN 978-975-9169-83-1

AŞKIN KİTABI / MUHAMMED BENNİS

Birinci Baskı: Haziran 2008, Kırmızı Yayınları, İstanbul

Genel Yayın Yönetmeni: Fahri ÖZDEMİR

Kapak Tasarımı: Akçura Serap ERTEMİN

Dizgi: Kırmızı Yayınları

Baskı ve Cilt: Euromat

© Kırmızı Yayınları, 2008, İstanbul

www.kirmiziyayinlari.com

Kırmızı Yayınları

Bağdat Caddesi No. 142/13 Maltepe / İSTANBUL

Tel: (0.216) 371 36 29

Kırmızı Yayınları bir OPUS LTD. ŞTİ. kuruluşudur.

MUHAMMED BENNİS

AŞKIN KİTABI

TÜRKÇESİ
METİN FİNDİKÇİ

***Ve ben gözlerimi yakan bu havadan ağladım
Sen de benim gibi ayrılıktan***

Ey kayıp gül, parlaklığınla,
Şafakta bana ulaşırsın, Düşlerime akarsın,
Uzanır koklarım,
“Gözlerimde” yaşarsın.
Işıldadığın anda yaklaşırsın parlaklığınla,
Deliliğimi koparıp suskunluğumu okşarsın.
Dudaklarımın üstünde bir ağıt olursun,
Dilim tutulur fethanlığınla.
Havayı ateşe veririm kaderimi tamamlarım.

Çok geçte olsa, yanarken seninle yüzleştim bakışlarım yangın yeri.
Aynanın yüzünü tefsir ettim
Ayla yükselerek,
Köşeleri tutarak
Alışarak sabahın kavsine, ve taş
Yanarak parlardı yağmur damlaları arasında.

“Gözlerin” gündeğumunun anılarıyla dolar alışkanlıklarına;
Bulutların ellerine ellerimi bağladığım gün
Yanak yanağa, geçeriz, yorgunluk ve uyku çöker ikimize.

“Gözlerin” alışarak akar iki taşın arasından
Karanlıkta yiterek.
O iki kıyı gölgeliliğini gönderir
İki ses, sözün gölgesini serer etrafıma.

Uzaktaki karanfilleri
Sen büyüttün, kumrular dallarına oturduğunu gördüm.
Gözlerinin ekininde zeytin
Meleklerle tekrar döküldüğünü, sarkmış asmalarla
Kadim düşüm ve Fas arasında.

Seni gördüm, zambağın şarkılarla doğduğunu gördüm.
Beni yakutun ışııyla yeşillendirdin
Bekleyen ve susuz bir zamanımda.
Yüksekten yayılan yankıları duydum:
Burada yolun başlar, günün benimle yuva yaptığı bu mutlulukla.

Yaz ayının mavi.

ışığı otlara düşer, pencerenin üstüne, gölgeme
sahraya düşer, suskunluğunu benimseyerek, dalgaları
karanlıkta, beyaz gemiyi yükseltip alçaltarak:
o benim ruhumdur- nasıl unuturum? – ellerini yarana dek
gece karanlığı indi (güneş fışkırır duvar güllerinin ışığından)
sarhoşluğa damlayan düşü bıraktığımda, susuzluk yaktı:
titreyen ellerinden keşke biraz su içebilsem

bağlı olduğum sabahtan çıktım, gözlerimin şiirini yazan
ışıltiların kucağından doğar fotoğrafım, gözlerinde ısınmam için
rica ediyorum, kanımda, tereddüt eden arzularım onunla ışıldar
gökyüzünü acıtan suskunluğa dolarım,
ışktan bir birikintiden geçer ışık,
havanın buhuru arasında alevler çalkalanırken.

Karşılaştık.

Kilitli göz yaşların boşalır,
örtülü suskunluğun açılır ellerinde akşamı yaptığımızda.
Harfler irkilir, sözcükler uzaklaşır,
ilk yiten zamanın külünde. Gülüşüm
alışılmış şarkıyla oluşur yalnız falların derinliklerinde.
Gözlerinin gizinde bir harf koparırım, ve mutlu olurum:
Artık o ışık önümde dans ediyor ve ben yolum olarak bilirim.

GÖZLERİN VE ÇAYIR

1

Geceye yayılarak
Dolaşan ıslaklığı duyuyorum, ıslak rüzgar uzağımdaki
Ormanı savurarak geçer,
Kudurmuş gibi sağa sola saldıran bulutlar boşalır
Çayıra dolar, başlangıcımdan süzülerek,
Kuma, sedire dolar, ırmağın rengi,
Kadim yağmuru ister, kıştan kışa.
Dolaşan ıslaklığı duyuyorum:
"İçinde mavi harfler olan levhanın koynunda.
Aşık olduğum harfi içiyorum.

Gözlerim gözlerinde kaybolduğu an

Harf uyanır ve gider, ellerin suretine uyarak,
Uzaklaşan ufuktan titreyerek dökülür,
Güneş barındığı ışıktan yağar
Kolları parlak benzersiz,
Çayır kaygan, savrulur
Okşayışların arasında, ürpererek titrer
Yankısıyla döner ziller, onlarda hayatımız olan

Gözlerin gözlerimde uyuduğu an

Külde parlayan harfi koparır
Mavi çiçeklerden, uykusuz geceyi hazırlar bana.
Bütün gece
Dalgaların iniltisini savurur ateşi.

Şarkılardan yayılan harfi sererim.
Hüzünlü hurma ağaçları arasından
Ayı gören, ağzın kırmızı
Suretin yayılır, coşan arzundan.

İki isteğimizin dışında bulunan şeye kulak verdiğim an
Sende dökülen yalnızlığın gözyaşı ikimizden dökülür

SÖZCÜKLERİN YOLU

1

Yalnızlıktan, çıktım, bakırdan şehri dolaşıyorum.
Fas ve Şam arasında düşüm kırmızı güllere dolar.

Çıktım, beni bürüyen özlemle
Yeni bir güne. Beğendiğim bir şimşekle indi bana
Gelen peygamber. Kapımı vurarak
Beni taşır –emzikli bir bebek gibi– annenin gülümsemesiyle, o yanımda
Ve yatağımda uyurken, ısıtan otlarla, gölgede,
Battaniyeye sarınırım, su güneş ve kamış arasına vurur.
Gurbetime hapis kaldığım yerden çıkıyorum,
Yaşamın harfini karıştırmak için yükseliyorum.

2

Arkama külden sütunlar bıraktım,
Üykusuz gecem tökezlemeden.
Bu ilk mesafede
Alevler bağrımı yakar. O ilk,
O istek filizlenir işaretlerin kopardığı anda.
Su gibi otlar, soğuktan, sabahım tatlılığında,
Şiddetli yağın yağmurda.
İnsanlığın ve benim arama dönmedi,
Yarayı veya susuzluğu örtmeden.

Gölgemde gurbetteyim, gitmek için
 Bulutlar soyunmadan bir günün ısıltısına beni alır.
 Uzaktaydım, akşamdaydım,
 Havanın şarkılarını dost bildim beni geri götürmesi için,
 Vurmadan, azabı, beni tanıyan bir sesle,
 Kumu adımlar, gülerek, kumumda fotoğrafımı okuyarak,
 Yarıklarına silkeler
 Ekinlerin tohumlarını: kararın karanlığında su patlar.
 Mutluluğumdan bir sultandı
 Zambakla yapılarını içen, o evlerin kemerlerine dolar.
 Minareler benim kılavuzumdu
 Onlarda mumların ışığı yiter.
 Çocuk rahatıyla yelkenleri bağlayan ve açan,
 Dönüş gününü.

Sana akan sudan başka bir şeyi bilmiyordum.
 Meseli dağın üstüne çıkan, uzaklarda, seni özleyen.
 Ancak önündeki ince rüzgarım eskidir.
 Büyülü buhurum azalır kıyıların ağzında,
 Gemimin ateşini alevlendirdim, serili
 Tuzdan sütunlar, kefenleri topraktan,
 Bütün gömütlere sarkan. Serabın sınırında
 Gölgem yırtılır: göz yaşlar boşalır,
 Göğün kayalıklardan yanakları bu yaştan yarılr.

Duyduklarım ile gelir ışıktan yol
 Ufka uyararak arabalarda
 Toprağın güzel ışıltısında, güzelliğ ile karşılaşır.
 Havada kalbinin kanatlarını nasıl alayım?

Yarınımı içinde bilirim seninle gurbetteyken.
 Ve böylece orada ellerimin gizini öğrenirim.
 Büyüklüklerinden burçlar yaptığımda, sonsuzluğumda başlarım
 Alınlarda haykıran: “Yasemin ve güneşte çözülen
 Ey kimsesizliğim.
 Arzunun sedefinde doğuran annelerde.
 Şehrin adında çözülür,
 Büyülerde çözülür,
 Ve dilin yastığında birleşen.”

Arabalardan ipler
 Duvarları yarar.
 Yarısında:
 Bu suda kandilin ışığı basit düşlerin üstüne vurur,
 Bana bir bardak olur, bana ateş,
 Ekinlere yastık olan güneş olur bana,
 Ve düşlerim ilk olur günün gemisine.

DÜŞ

1

Yayılan ışığın kokusundan yükselir bulut,
Yoksulun üstüne sarkan gaganın mesafesini izler.
Akşamın izlerinde,
Nehir yangınını açığa çıkarır.

2

Bana gerekli topraktan fışkırır misk kokun,
Titreyen organlarıma ulaşır.
Beni karanlıkta bırakan gecem var,
Mavi çayırdaki suskunluğu dalgalandıran.

Adımlarımı kutlarım. Ayın yolunda ilerlerken.
 Gün uzaklığın yoksulluğunda büyür.
 Burada sözcükler, geceme karışır, onları duyuyordum,
 Rüzgar onları seriyordu:

“Ayrılığı getireni anarım
 Yarın buluşmak dileğiyle, veya öbür gün.
 Zambağın özlemiyle rüzgarı getirmeden.”

Yolculukla bulaştırdım adımlarımı, güneşin yapraklarını
 Kendime dikerek, buradaki yeşille.
 Bulutları kendime bağlarım, ışığın billur zereleriyle.
 Paltom ateşe verir
 İçindeki ağır duyguları.
 Duru yalnızlığıyla gözlerim yapraklanır,
 Suskunluğun kenarına beni iterek.
 Dans eden leylaklarda uyunur mu,
 Yollar ölüme kardeş olmadan?

5

Bağrımda gecenin billurları uyanır.
Onlarla dolaşırım,
Savururum,
Denizin gülünde durur.

6

Yarık surların
Arasında yürür. Ben yürürüm.
Düşleri mi? Kimse anmıyor
Yola dizilmiş, düşlerimi.
Düşler mi?
Flu gözlerde uyumayı öğütleyen
kimse olmuyor.

DÜŞE AĞIT

Güneş vadinin miracına düşer şehrin inişlerinde toprakta
genişler gölgeler getirdiğini duydum dedi soyumun çamurundan ve
çocukluğumun göz kurnasından kirpiklerimde ağırlaşır yaşlı
adımlar yüzü yüzüm olan

ŞARKILAR

Bulutların derinliğinden verirler gözyaşlarını kopararak gölgeden
Kayalıkların üstünden çıkan ve delice dolaşan yıldızların parlaklığından

Önümüzdeki karanlık bulutlar bize yaklaşıyor söğütleri yeniden imrendirerek

Yükselen ateşte duruluğu gördüm
Küllerin altında akar esintisi paltolarımızı savurarak
Gecenin tanıklığıyla sözleşir
Başımın ağır acısı bedenime yayılır yanaştırdığım
Övgünün sahanına

Uzarlarda dinen yüzünü kaç defa sevdim
Avucumu sana kaç defa yastık yaptım
Bu sevdamla döküldü düşlerim
Bağlandığım sevgine

Güneşin diliyle yükselir söz verilmiş
Çelişkimiz

Ey uzak tufan sen benim kardeşimsin
Ey yoksul kapılara sığınan aşkım beni bağışlayan sen değil
Yükselen yıldızlarımdır
Yasağın dudaklarımda kaldı
Mesafelerin harfleri miladım, boyumca akan
Nehrin ışıltısı ölümüm

Uzun boyumu bırakmayın
Acının içine
Şimdi yüzleşmeyi öğreniyorum
Bağrımın üstünde dolaşan seyyah kanla

Gün geçiyor
Ve güzel saatler onu izliyor
Pınarla
Bu toprak deliliğime gülüşü uğulduyor

Düşlerim:
Günlerin caddelere çöküşünü
Düşlerim:
Çocuklar ılık bahçeleri arasında serildiğini
Düşlerim:
Yüzümüz Musa ağacıyla parlar
Ölüm anında

MUALLAKAT'TAN DRAM DÖKÜLÜR^(*)

Abdüllatif el Laabi'ye

1

Şiirler

Havanın gizlediği uzak şarkılarda söylenir
Kandan kana içindeki raksla veda ederim
Benliğim beni yıkayıp temizler
O anlardan
Uyurum sonra
Hurma ağaçları yanımda yalnız

2

Şiirleri

Büyüyen bulutların şiddetine bıraktım
Martıların kanatları kadim
Kelebekler
Günbatımının ışıltısından önce parlar

Sonunda akşam çayını arasında
Sultanım
Söğüt

^(*) *Muallakat*: Cahiliye dönemi şairlerin yazdıkları şiirlerini duvara asmaları. (ç.n.)

3

Cebimdeki yaprakları sıktım
Savurdum
Sumağın kanlı azabını
İçine aşkın mektuplarını üfledim
Güneş tavaf eder
Harflerin kaynağından düşen gecene

4

Damlalar
Şehrin çocukları durduğu zenginliklere dökülüp dalgalanır
Mesafelerine karıştırırım kumruları
Yay
Kavisleri izler
Hatta dikilen organımda büyür

Ey ölü geçitlerden dökülen uzaklar
Beni bağışlayan uzaklara süzülemem
Unutkanlığın dişlerini almadan

Fırtınayla süzülür rüzgar oysa perdeler
Öfkeye açılmış
Penceremizin şavkını soyar
Perdeler
Mavi güvercinlerin arasında zambak şarkılarımı sarar

Ben
Karanlığın kurtlarıyla
Bütün mekânı yıkar temizlerim
Kandillerle
Yaşarım
Gurbete ulaştıracak yağmuru gözümü kırpmadan beklerim

Kanatların beni yolda durdurur
Yüzümü anımsatır bana
Seninle karşılaştık
Ve iki dost gibi
Yaşadık
Şiir ve yolculuklarla
Geçti
İki öfkenin benliğime yol gösterdiği

Yalınayak yürüyorlar gecenin yolunda
Sabahın izine
Oynayan ışıklar
Onları sarar
Yürüyorlar
İşıltılar kapıdan geçer
Nehrin içinde yarışır nesneler
Göz göze
Bakışları dönüşün acısıyla
Koparılır
Elmaya büyülenmiş bu akıntıda
Döküleni giyinmiş
Zengin
Güneşteki ağaçların yapraklarını
Görüyorum
Onları duyuyorum
Yürüyorlardı

8

Kefenimi ellerimde alıyorum
Sonra yürüyorum
Merdiveni gül ve kınayla çıkıyorum
Duru fırtınam içimde
Sevgililerin dallarını birbirine ulaştıran
Yarın nehirle birleştirecek
Kokuları ölümle kalkacak

9

Kovulan
Mutluluğumuzdan dökülürüz
Bize gözyaşları armağan veren
Gözyaşının evini yapacak adı olmadan

Zayıf
Bir ufuktan dökülürüz
Şaşkın
İçindeki korkudan

Gök çayıra dökülür
Soğuk sözcüklerden bizi koruyan
Bize döner
Güllerin düşü
Yıldızlar bizi gizler

10

Mühürlü

Kalbim bağlanır ilkinde ve ikincisinde

Mercanın şiddetini okur ve akarım

Hazır bağlı gölgede

Dilim rüzgar

Kurulan vatanın verdiği gibi olsam

Suyun yangınıyla sarılı

Ve titrek

11

Kimse bana güzel düşlerimi sormayacak

Gerek duyduğum

Yaşamı

Ve ölümü

Döküldüğüm kuyuda

Sözcüklerin kanıyla

Ad koydum toprağıma

TOZDAN BİR GÜL

1

Mekânında durup mis kokularını
sabahın alacakaranlığı
havasına yayar

2

Bana yardımcı olan bulutlarla
kollarım yayılır sonunda
sonsuzda parlamadan

3

Yankı ağaçlarda solar mı
oysa
bu kör durumda
elleri
suyun içinde

4

Şair gözlerini
tozdan bir
güle
kapatır

5

Sinekler pencereye vurur
badem ağaçları
sallanır hafifçe
kar külleri arasında

6

Okşadığım bu su
hangi ışıltıdan
dönmüş
rüzgar sudaki yakamoza batar

7

Kovulması mümkündür
bu kıvrımlı
yoldan kurtulması şart
sarhoşların
yattığı
ancak her şey ölümün anlamındaki sorularla çevrilmiş
duru sultanım önümde ııldadı
dilsiz

8

Gece burada uluyor
yollar suyun yüzeyinde
ve ben
Hölderlin'in şarabından içiyorum

9

Bir parladı
iki parladı
büyülenmeye bu yeter
elifin zamanı gerçekleşmesi
ve şiirin nidası
için

10

Kimse beni görmüyor
ve ben yavaşça testileri açıyorum
görmek için
benliğimin nerede ezildiğini

11

Kemiklerimi ayaz ısıyor
sonraki adı nedir bunun
gece benden önce söner

12

Bulutlar bulutlar
titredi
savruldu
ellerimin yağmuru yağdı
bulutlardan

13

Eriyen saçlarımla oynarım
dedim
ben fanusum
karın ve
duvarın
oluğumda

14

Ellerim iki yıldız kopardığı
an
titreyip
hıçkırdım
ve ağladım
bu ben
ben miyim

Hatmiyi koparmadan akardı gündeğümünde
su yatağına dökülen övgülerini sayardık
 mevsimlere benzeyen bu ateşi utandırır
 yıkılan geçitleri yol gösterirdi
 şiiri
 ayaklandı
 rırdık
 ışığı zaptetmeye

bütün köklerle yükselen fırtınaları sakinleştirip teslim ederdik
güneşimizi özgürleştirirdik şeylerin mutluluğundaki gaflette
rüzgar bize o öğütte bulunacak karanlığın kavisinde
özenle fışkırarak ürpertirdi

dönüp dolaşır
şiddetin uzaklığından haber alır uzayan diliyle
suskunluğun acısı başlangıçla yükselir
korkunç kuyuları yastık yapar kollarına
gözyaşlarıyla uzayan geçitlerden geçer yel göz yaşlarımızı anarak
neden
uzaklaşmak istiyor
ve zillerini üstümüze estiriyor

suskunluktan başka bir şey yok
yalandan
süzülenin önünü tıkar
mezarın
da
ölümün

BEKLENİLEN

Bu öksüz bulutun öfkesiyle gezginim şimdi
şehirden şehre bu mekânların sürüklenen
Araplığımı söyledim
sen yalnız bırakırken beni
tehlikelerin
göbeğin
de
buraya senin için geldim beklediğim mercandan
beni alırsın
kökün başlangıcıyla
boşluğun suskunluğu arasında karanlığın toplandığı yerdeyim
bana bırakılan mekânda
bu güzel parmaklara bağışlanan dost aydınlıkta
parlayan yalnızlıkta
madenlerde senin için yayılan çığlıkta
sende biter ölümden
ölüme
ancak renkler göçtü
yığılan toprağın
haznesiyle
kuru çamurun suretiyle
dedim
sen onu anlayamazsın.

Elleriydi karanlık yağıştan yağışa sürüklenen
dövmenin anımsattığı kaçan iki kurak kimliğinden
durdukları yerde kokan yeşil sepetlerle seslenir buradan
orada bütün isteklerin rahatını genişletir göçle
feryat eden ayetlerin suskunluğunda kardeş kanı fışkırır
sınırların ve düşlerin yanından uzaklaştığı yüze veda ederim
ölümde cansız eller uyur

iyi akşamlar
ey eşitlik
iyi
akşamlar

iyi akşamlar
ey düzensizlik
iyi
akşamlar

Evin bacasının üstüne testiği astı
övgülerden artakalanın üstüne veya
sen denizle biriken
derinliğin bir nimeti
ellerin bülbül
neşe
veya hiç
olmayan

YÜZÜ

Yüzü saçları içinde uyur
gülücükler okşayarak onu
acıktırır sabaha
göz kapakları yanılır olduğu yerde
yüzü benden ayrılır
benden başkasını okşar
soğukla gönderilir onunla geçen suskunluğun
sıcaklığı
beni ısıtana kadar rahmin zamanı
tekrar tekrar inler

EFENDİM

O efendimin
yüzü rüzgarla esmeye kalkar
o bir pencereye
düşer
nasıl tanıyayım
çıplaklığı tamamlandığında

SUSKUNLUK

Evin ufkundaki bu suskunluk
yükselir
şöminenin taşından

bir şey yok
tutuşan parmaklarınmın derisini sıyıran
ve hava gecemize
boyun eğerek yaklaşır
dizili zincir halkalarını batırır
karanfilin kokusuyla
davet edilen dalgaların arzusunu

buradan yükselecek kahkahalar
sakin
ve salınan ışığın kıyametinde göçeriz
mekânın
ufkun
da

SORU

Hoş geldiniz
sulara
inen gözler
hoş geldiniz
kanla başını alıp giden akıntının çalkantısı
dil
ruhun azabı
ve güzelliği
terde çözülen
oradaki
boş söz
göğsümün boşluğunda
dur
ölümüne sahip çıkan gece
de
şafaktan önce
inen aydınlı
ğa
beni teslim edecek
şeylere
eskiden kalma göz yaşlarla

BENZER

Sonunda
gözleri
azıcık da olsa
meçhul bir ifadeyi alır

sonunda
tekrardan
sormaz
bu suskunluk
kendisinin mi

bir gülücük olsa
veya
ışığıyla karşılaşır
olsa
benzerinde
sessizliğin

Belki
belki de
rüzgar ve yağmur arasında taşındı bu parmaklar
bütün uzakların suskunluğuyla dolaştı
belki
belki de
saniyelerde tükendi gözyaşları
ziyaret edilen yangınla
izlerim ve küllerin çizgileriyle dönerim
akşamın yolundan

KARANLIK

Karanlık fısıldar
rahatlık içinde
su gibi akar
yıldızlar
ve geceyle sarılır
giyinerek

karanlık genişletir
adımları
şiddetli fırtınalarda
onunla karışıyordum
bedenim onda dağılıyordu

karanlık yastık yapar
hüznün
yangınını
ve uzaklar
eşiklerini açar
arzuyla
karanlık açar
yollarını
çocuklar içinde mutlu
eş dost gelir
güllerini asar
hatmilere

karanlık güç verir
hızmalı güvercinlere
yıldızlarla
beni yayar
tepelerden
akan sularla

SALDIRI

Benim senin değil yay ve kalkan
yıldızlar tekil olarak süzölür
sığınağıma
benin avuçlarımla onlara yatak olur
sefil coğrafyanın yıldız kümesi
kanımın dallarında
istekli ışıkları
tükendiğinde
ey fesleğenin uğraşı
bu sahraya yayılan
muhalifliğimin isteklerini toplarsın
isteklerinde
ve suskunluğun yatağına
saldırırız
sen kanat gibi yayılırsın
ey
utandırmadan terleyen yüzün

ŞİMŞEK

Sahranın doksan ayeti
kuzeyden esen tozların
acıyla
göç ediyor
güvercinler göçleri arasında
levhanın
içinde şiddetin karıştığı
rahatladıktan sonra
yazılar bütün kökleriyle eridi
inen ateş içinden kalkacak oradaki doksan ayet
zayıf korkuları mühürleyecek
boş şeyler aracılığı
beni zafere ulaştırır

sana seslenişim benim sığınağım olur
sonra
orda seninle
şimşeğin çılgılığı
bu hurmaların akşam kötülüğüne bağlar
ve ellerim yıkılır
hoş kokuların
kollarına

Korkunun tanımı arasında binlerce yıldır kanım eser
rüzgarla

üstünde

anlar inşa eder geçmişin meselinde
ufalanan kinin içinde

gemiyle açılan uzaklarla

onlardan sonra iki karanlık geleceği doğurur kadın
ölen renklerin yatağını yağmurlarla genişletir

kanım yalnız büyüyecek parça parça
nehri acılaştırarak sorarak
çıplaklığından geri dönecek uzvum
sabah bu hatmilerden oluşacak

bende uykusuz kalan bu ışığı ne yatıştırabilir
yükselen suskunluk değil bu taşlara dolan
çıplaklığı keşfeden ıslaklıktan başka bir şey değil
diller saçılır
bu suskunluk gibi gecede seni saran korkuda

bana bekçi olursun
yanı başımdan ayrılmadan
isteklerle kapanan
pencerelerde
feryatların

KADIN

Akşam bir sis gibi çöker
bu duyulan gülüşler yanımda olsaydı

kadın tütsü getirir
yakar
benim önümde
ahşaptan bir kutuda
benim önümde çıplaklığın çılgılığı
üstüne ışıpta misk kokusu
durur
göğüsleri uzaklaşır
hepsi benim olan
merdivensiz önüme açılan bu boşluk
azıcık acılaşır
ve
tutuşur

ORDA

İki yakınlık daim olur ve dövmele
her şeyin duruluğuna
dolar
bu senin mekânın mı
ya geri gelen sınırlarım
zenginliklerden
ve bu belirsiz tozdan

oysa orda
orda oysa

SÖZCÜKLER

Sözcükler benliği
belirginleştirir
solmaktan
başka
sözcükler
şehvetin silsilesinde uyarır
mecazın saldırısında beni tehdit eder
sözcükler yalnızlığı
biriktirir
ve uzaklaşır
sözcükler sözcüklerden perdelerin ardında parlar
ellerim bu yağın karanlığı kaldırır
ve yarın göç edecek
açılan yatakların
örtüleri
arasında

suskunluk orda sana bir uğraş
içimdeki alevi
zayıf düşürür
hatmi
bana çirkin ölümü
yakınlaştırır
bu sözcüklerin anılışını

İki aşığın elleri
bağlı
vedaya durmuş her şeyleri

güneş sütünü tüketir ölüm ve yaşam arasında
kayalıklardan inen şükranların şiddetiyle
ölenle göç edenler geri döner bu cesaretle
mezarlar tekrar kapanır bu anlamla
arzunun köklerine

onlarla bütün vedalar
yarılır
kollarımın üstüne
ineni bana genişletir
ve uykusuz kalır elcinin üfürüğüyle
okşar
duran dudaklarda
inen
asılı kaldığında
dünyaya
parlaklığı

TARAFSIZ

Yapraklar başlar
senden almaya uykunun mesafesini

uyarmaya başlar yatağı uyararak
içinde saldıran istekler kırılır
ve göçer
acıyla
böğrün ağrır
dayanılmaz gülmek
ten

işte o gecenin kanında
seni yıkar mutluluktan
yaşam
akar
ölümün çılgılığına
anımsar onun olmayan şeyi
tarafsız
kavmin yırtılan çılgılığında
beni gözetler
iki yaprağın arasından

ÇIBAN

O çıban
akar
saklı kubbeler içine
karaltıyı çoğaltarak
yalnızlıklar içinde saklı
akarsuyun yolu süslü kıyılarını unutur
akıntı halindeyken
yığılı otlarda işaret ve fırtına
uykusuz yakınında
kanımın

Gece
mesafelerin koynunda
bu toz
onun
ondan geliyor ve içinde
dolaşıyordu
meçhul
hangi durulukta
kiminle
titreyerek geri gelecek
hangi
çember
düşen güzelliğin yanında havalanır
önünde
ve ardında
etrafında duran
seninle dolan
yıldızlar
atmosfer
ona susuz
ve onunla
acı dağılır
taze
papatyalarda

Boşluk senin içinde serilir
parlar
ve sen gözetlersin
onlarla taşınırsın
iki anlaşma arasında
onundu
yolun üstünde oluşan
inen dramla
uykunun esintisiyle
olandı
sarkanla ona kaçan
sofrayı açar
karanlığına
akan suyun duruluğuyla serpilir
ve sözü sürükler

GÜZEL MAVİLİK

Güzel maviliklerin altında keşfedildi
uzuvlara yuva olan
onunla
yankı olur
verilen sözler
aracılarla akar
unutulanı çabuklaştırır
gece
de
sınır

ÇIPLAK

Suskunluk benzerine ayak uydurur

içimden kubbeler ve güzel sözler akar

gülümü taşıyarak

burada olacak olan

pelikan

ola

caksa

orada

ve beni içecek

karanlıkta eser

arzu

dolduğu zaman

daire

çiçeklenir ve dökülür

sütten

aktığım yolda tövbeliler

SU

parlayan son

geceyle

üstümde çürümüş ve dökülmüş bütün tohumlarla

soyunu sürdüren kan

onu benliğine yuva yapar

bu doğan ay dövmeyle dolar

gidişiyle zayıf düşer

serapla giyinir merakım beni

sürüklenişim arasından geçer

kıyametimin vedasında

Belkide her şeyden geçtim
kanını görmek için
beklide ellerime akan ırmakla karşılaştım
balkonun
da
sevgilimin tokasını aradım hatmilerin arasında
ancak bu yalnızlık yalnızlık değil?
Bütün yanıtlar evetin iniltisinde ve
kan
sözcüklerin oluşumunda durur
ve ben
Nil'de
uzanmış kadınları gördüm
önümde ölümün marşlarını yazıyorlardı
gölgeleri yastık yaparak

Bizim ardımıza seslenen bir
çocuk musun
ama
sen bu süzülen
buluttan eskisin?

Sen gece misin
ömrü olmayan gece
den
çıkan
ama sen bizlere
susuzluk
inişimize yakın bir veda?

Sen salıncakta sallanan mısın
ama sen rüzgarsın?

BEN BEN DEĞİLİM

Ben Endüslüyüm mesafelerin lezzeti arasında oturan
Kıyamet gününde
Ben Zahiriliyim
Kartabiliyim
Bütün vezir ve sultanlarla göç eden

Ben kadınların taşları arasında büyüdüm
Elleri arasında arzuladım
Zayıf söylentileri bana Kur'an'ı, hattı ve şiiri öğretti
Esrarlarından benden başka hiç kimsenin öğrenemeyeceğini öğrendim

Ben onun için söylüyorum: Ölüm ayrılıktan daha kolaydır
Bu benim yolumdur
Aşkın akrabasıyla görünürüm
Bağdat ve Fas'ta
Kartabi'de
Kayruvanlıda
Sabahın gözyaşlarıyla onları yakan şüpheyle
Seven ve sevilenin arasındaki gülü kutlarım
Onlara yazarım
Bu yeterli tohumla
Olacak her şeyi
Su yatağında duyulan ve parlayan
Deliliğin
Huzurunda

Beni sokakta görürsün. Yuvasından çıkmaz sözcükler. Kokular içinde Olan. Zenginliği beni yıkar. Hafızanın saldırısıyla örülen. Organlarından inler kollarımda uyurken. Yalnız bir mavilikte geçitler kazıldı. Bizler onunla birlikte. Veya yalnız ben. Günaydın ey bıçakların dalgası. Ellerimdeki sözcükleri geçebildin mi. Dudaklarım senin bileyici taşın. Bu suskunluğa armağan olsun. Sana. Ve senin. Gölgene sığınmak için yönelirim soluğumdan çıkıp uzaklaşarak. Yitişim. Kısa sürer hafif başlangıcında. Yeşil kubbe bizi gizler. Veya yalnız beni. Billurdan mesafeler. Her şeyin ısıltısına hizmet eder suyun gerçek damarı akmaya ve dolaşmaya başlar bizi yıkayarak. Nesneler iç içe. Sözcükler çözülür. Organlar gerektiği gibi lezzetleşir. Suyun sefilliğinde. Dalgalar iç içe. Dudakların avucumun içinde. Nasıl kapıldık bu aşka. Savaşa battık. Sardı bizi. Kovulduk. İlk mesafe yarılır ve genişler. Ayetlerle ödenir meçhul yanağında ölen taze filizler. Tükendiğim yerde ayetlerin basamaklarında sen taşı. Bütün zehirlerle toplanan bu zaman havayla tükenir. Gece dayandı. Senden ey çocuk. Ey bana benzeyen. Yaklaş. O korkun suskunluğumdur başkasını sahiplenmem asla. Nimetin yarıklarında dur. Son gibi diz çok uğuldayan zıddına. Suskunluğum mavidir efendim. Öpüldükçe yırtılan. Bizimle birlikte veya yalnız bende.

KİMİN VASIYETİ?

Güvercinin kolyeli boynundan
Çıkan nağme ellerime konar
Bulut tarlasında bir kandildi
Duyulan nağme
İnceliğiyle dolaşarak etrafta
Yükseklerde şaşkın unutulmuş
Aşağı yağarken
Bana vasiyet olacak
Yoğrulmuş kınanın kokusunu koklarken bütün mevsimlerde
Dalların kanıyla yazarım
Bu aşkın başlangıcı olan
Aşk oyunlarının çatısı altında
Sedeki keşfedilen
İlk keşfettikleri yolda
Güvercinler
Gülerken
Aşk bir gülden iner üstüne
Bilinmeyenin mekanından kıskançlıkla gelerek

Aşk ırmağını gizler
Bende ve sende
Adımlar
İki kişinin adımları
İçindeki arzuyu işler
Gözyaşları
İki kişinin gözyaşları
Meleklerin sesi
Sarhoş ayına indirir aşkı
Aşk deliliğın sepetinde

Yalnız aşığın sesi
Kubbede durur öylece
Hurma ağaçlarının yıldızından eserek bedenim

SAYILI AŞK

Bakışlarını kanattın mı?
Anlattıklarınla kabul ettirdin mi?

Hangi korkuyla getirdin?
Hangi elle okşadın?

Son artan yudumu nasıl içtin?
Duyulan adını özendirdin mi?

Kaç gece uykusuz kaldın?
Bu hüznün senin mi?

Dudaklarına özenle ruj sürdüğünde ne zaman öptün?
Veya gözlerini onlara diktin?

Ben kimden korkup titredim

PEYGAMBERİ OLMAYAN AŞK

Gece rüyamda
Bir kadını gördüm
Uyandığımda
Kalbim onunla gitmişti
Kim olduğunu öğrenebildin mi?
Dedi: vallahi de billahi de öğrenemedim.

YAKAN AŞK

Aktarların kapısında
Rummadili komşumun aşkı çözdüğünü görüyorum bütün organlarından
Onu Bin Marvan bile izledi
Dedi: Ben çok tatlıyım
Dedi: Şimdi gördüklerime inanıyorum
Dedi: Gördüklerin mubahtır senin gibi
Sonra yok oldu
Kalabalığın
İçinde
Bakırcılar çarşısında Bin Habus'u gördüm
Rummadilinin şarkısını söylüyordu

Ve ben gözlerimi yakan bu havadan ağladım
Sen de benim gibi ayrılıktan

AŞKIN LEZZETİ

Senin yanına vardım
Ayını
Kapıma as
Işığı beni örtsün
Işığında
Yarışsın organlarım
Gündoğumunun gülüne
Işığı
İki koparılsın arasında dursun
Işığı
Yaşlanmayan bir süreç olsun
Işığında
Sen burada
Sen orda
Işık
Kanımda mutlu bir yolcu olsun seninle
Kurtulsun
Bu örtünün dışında
Işığın
Yok şimdi
Uzağa koymaya

Kardeşlerimin aşkından yararlanarak anlat beni akan sabahın onunla yasaklanmış anlamı.

Bana söyledi:

Bugün bizi bağışla bize Kartab'ın batısı dar gelir bu körlüğümüzle elimize tutup bahçelerde yürütecek kimse yok yokuşlardan sonra uzanacağımız bulutlu bir gökyüzünün gününde yağmurdan önce hazır bulunmasan da bir örtü yeterli olur.

Bana söyledi:

Amcamın emrinden sonra örttüm ve benimle olan bir kadınla.

Bana söyledi:

Yeminle bir gün olsun unutmadım yaptıklarını.

Bedeni tepeden tırnağa gülüyordu.

AŞKIN SONSUZ IRMAĞI

Örgülü saçlardan başka bir şey
Ulaştıramaz beni
Çıplaklığına
Bu aşkın

Ben ona diyorum
Benzerim benzerinle duruyor
Benzerim benzerinle sarkık

Ben ona diyorum
Sevişenlerin cezası
Islaklığın içinde
Başarıya ulaşır

Ben ona diyorum
Denedim
Tanık oldum
Onlarda ve bende öğrendiğimi aldım
Kişilerin benzerliği bir birine karışırsa o aşktır

Katmanlar sende giz oldu
Başlatan giz
Sende
Ey bu kişilik
Hafif insanları çoğaltan

Ben ona diyorum
Ölümle beni tüketecek kişi mümkündür
Sen
Yüksek güvercinim
Boşlukta bir uzuv
Bana kıyar
Suyun ıslaklığı
Sen
Güvercin ayetinde güvercin katmanları
Sen kişiliğimin ayetisin böylece
Bulut bulutu iterken.

Ne sabah ne de akşamın zamanıydı. O sabahla akşam arasında. Veya az bir güzellikle sabahtan az akşamdan, az. O ipin üstünde ne ondan bir şey görüyorum ne de ondan sallanan bir şeyi. Bir şeyleri asan yalnız elleri görüyorum. Kireçli çatıda sallandığını. Sonunda ellerinin kokusunu koklamayı başarıyorum yakınımdayken kireçli duvarın ardında yatakta uyumadan. Elleri çizilmiş. Çay koyuyorum bardağı uzatırken parmaklarım parmaklarını okşuyor. Dudaklarımda düğümlü mühür. Konuşmadan yanında otuyorum. Bardak, mühür ve ellerim neden? Ellerim ve elleri arasında bir yol. Ellerim ve elleri arasında anlatılan. Odasından çıkan ellerini ay terk ediyor. Ve ben kına çiçeğini kokluyorum. Sesimde eriyor dalı. Elimizdeki çay bardakları bir onun ağzında bir benim ağzımda. Bağrımdaki elimi sallıyorum. Çay çalkalanıyor. Kına çiçeği ve kireç. Başım toprağın üstünde diner. Sol elimi sağ elimin üstüne atıyorum. Elinde kitap taşıyor elleri iç içe. Dili bir kelebeğin üstünde. Emzir uyumadan. İnleyen ve azıcık arzulu. Elli bardağa uzanıp alır ve yerine koymaz. Fattan bir oyun oynar. Bu bardakla. onda dinlenir elleri toprak bilir bardak ateşiyle sıkışır. Ellerim kelebeğin üstünde. Suskunluk ve dili organları çözülür. Bağrı bir son gibi beni çeker. Ağaçlar etrafımda dolandır. Mermer sütuna bizler dayanmışken. Esmer tenin soyunur. İki şehir arasında bir affet. Yokluktan gelir ıslaklık. Yokluğu getirmeden. Sallantıyı bağlar. Yerden yere. Hiçbir şey bir birini bırakmıyor. Dayanmış. Bağlı fırtınada çözülür. Bizi koruyarak yükseltir. Bütün yollarda. Unutkanlık ışıldar. Elleri veya ellerimde. Sıcaklık bile yırtılır. Bedenini sarar. Azıcık sabah ve azıcık akşam arasında. Bardak yanar. Sesten. Boşluk ve suskunluk efendim olur.

AŞKIN ATMOSFERİ

Kadın ve erkek
Bir mekânda, arzuları karşılıklı
Onları değiştirir
Dudaklarındaki ve gözlerindeki nida

Yaklaş ey ilahi nida
İnlet
Parfüm
Sözcükler ve
Kırmızı halenle
Düğmelerini çöz
Teninden su boşalsın ve yol bulsun
Yaklaşıp üstüne eğilirim
Rüzgar çoğalır yaklaşarak
İstekli içerim
Ellerinin arasından
Gülerek akan çıplak ince suyundan

Kadın veya erkek
Mumdan
Bir ışıkla geçer

Mekânın kısıkacında
Ey eriyen inilti
kubbedeki
yıldızlar

ÖDÜL

Gecenin kınasıyla bir ödölün var
Ödölün var seni yücelten
Fas kokusunda
Kokla dediğim
Su akar
Islaklığından arzu eser

Gülden bir ödölün var
Dalgalardan
Yayılan

Aralarında parlayan nimete dedim
O senindir
Bir güzel dudaklarını yaktı

Sütten amberden ve miskten ödölün var
Okşayarak karıştırdı
Okşayarak
Gündoğumuna dedi
Şarabın kardeşi sen benim de kardeşimsin
Aşkın sonsuzluğunda anlamin yok olduğu yer benimle uçtu.

O anlarda aramızdaki kimdi? Yanaklarının tenine dokunurken durduran kim? Benliğimi kim yırttı benliğine damlaları doldururken? Yalnız olduğunu kim söyledi bana? Bizimle su birikintisinden yükseklerle suyla akan şey. Kokunla akar mavi göğün altında. İkisi benim uğraşımdı. Mesafen üstüme bir giysi gibi. Sesler kötülüklerden yükselirken. Bu sensin. Veya sen busun. İnan. Aşk. Onda yaşlı bir ateş. Harfleri olduk. Sözün mahşerinde azalarak. Sonra soyumuz oldu. Nefretle asiliğimizle boyun eğiše sığınız. Emeklerken ödülümüz suskunluğumuz olur. Geyiklerin adıyla. Ey geyikler. Ey geyik. Boynu bükük bağlandın yoksul sözcüğünle büyülendik. Ey altın denizim. Ormanım. Senden başka bir şey kalmadı bende. İçinde. Koparıldım. Mesafeler yol gösteren ışıktı. Bu sensin. Veya sen busun. Kanın lezzetiyle döküldü. Yıldızlar dönüşün gibi güler. Sonsuz çıplaklığın tükendi. Unutkanlıkta ellerin eser. Bana vedasını bir kilim gibi serer. Olduğu yerde hışırdamadan. Sen. Savaşın batan bir hilal gibi. Özgür bir mekânda. Seninle sınırlanarak olduğun yere dökülür. Çıplaklığın iltir. Tuhaf bir gizlilikle birleştiğim. Garipliğimin içinde yiterim. Bu ben miyim? Aynılırım uzaklaşınm. İçinde üstüne tökezlerim. Sen yalnız. Susuzluğum. Benimle feda olan bu darlıkta. Ben onda hiçbir şeyi bilmeyen. Ey bende ki sav söz.

KİMİN YÜZÜ?

O gölgede tek başına
Beni senin üstüne yankının tadiyla sarkutan
Zümrüt
Ve zambak
Bağışlanmış suyu ellerinden
Kanarak için

Ayın sinekleri ardında ben ve o oturuyoruz
Seni görüyorum
İki adım uzakta
Dudaklarım
Dudaklarındaki parlaklığı
Avlayacak

Gelip görürsem başlangıcım olacaksın gerçekten
Maden renginde parlayan deniz
Yıldızlar
Yatağın fırtınası
Yeterli olacak
Parlayan dizlerinde uyumama

Arzu
Bu müziğin ufkunu genişletir
Sözcüklerse senden gelecek
Çılgılık çılgılığa
Duyduklarım beni bozguna uğratacak
Ve güller
Beni geride bırakacak kollarının rüzgarıyla

Sabahın kanı
Köpüklerinle kanımla karışacak
Dil peygamberim olacak
O mavi şarkılarda
Önünde tuzak olan

MEKÂNİ KANATLANAN AŞK

1

Ardında kilim katlandı
Hazır melekler
Tanık oldu buna
Benim görmediğim
Korkuyla
Aşık aşkıyla bu korkuyu düzeltir
Benim görmediğim
Mercana benzer bu mutluluk
Ey aşık dostum

Yatak
Hazırlar sana aşkın bıçağını
Bütün yapraklardan
Işık kelekleri uçarken

Çayırlar özürle dikiliyor
Sultanların elleri arasında
Korkuyla duran
Büyük sinekleri
Ne
Gördüm
Solgun duran sevilende
Ne de sevenin elleri arasındaki
Öfkeyi

ondan sonra ne bir şey kesilir
Ne de acı çekilir

Koparılan boyun düşerken ne merhameti olur
Ne de hafızasında ona eşlik eden anıları

Ben bu anlamın haberini alırım
İkinci olsam da pamuktan daha yumuşak
Olsam da
Solacağım
Giysilerimin içinde

Annemin elleri arasındaydım
Ömrüm yazı yazmaya erişinceye dek
Gözlerimi açtığımda kadının aşkı kesti

Benliğime sahip çıkmadan
Kitabı bittirdim
Eve sığınan
Övgüsü benimle oldu
Onunla doldum sandım

Sonra aklıma çarpıldım
Yüzümü sildim
Eksiklerimi
Sayarak

YIKANAN YÜZ

Ebu Ömer Hasan'ın sureti tamamdı
Yüzü gelip geçenlerin yollarında
Çözülmüştü huzurunda inanarak
Dururlardı evinin kapısında

Yoldan küçük bir ırmaktan aldım
Evimin kapısı bir doğulunun eviyle yan yana
Alışkanlıklarıyla Kartabili olan ben
Evi çiçek sarayına dönmüş
Evime bitişik olan vardım

Toplanmışlardı
Ne bir şey vardı ortada
Ne de bakışlarında

Tek
Tek tanıyordum onları
Ey aşkından ölen
Sensizliğinden katledilen

Şair kardeşlerimden bana haber ver
Süleyman bin Ahmet sonunda adayı gördü mü
Bin Sahil kaşlarını sildi mi

Sonunda mutluluk duyduğu o günü anımsadı
Onu bekleyen kadının ardında yürürken

Şarkı söylerim	uzaklarda
Ey o gizlilik	üstünü çizdiğim mekanı getir
Hüznüme	yarattığım toprağı ovuşturup devşireyim
	çakıllar bitkilerin ışığı olsun

Bir birine iki âşık kedi görmedim
Biçilen şiiirde korkusu dınecek

Amberle tütsülenecek
Gül suyuyla serpilmiş

Duru beyaz mumları topladım
Nakışlı giysinin etrafına sardım

Sözcüklerim	onu anar
Paltosuna gömülü	anlamı olan
Işık	zemheri arasında
Solmadan gözlerimde	
Sözcüklerin hatmisinde ekili	

GENİŞLEYEN YÜZ

Haberini alıyorum

Sabahımı saran aşkınla sarındım
Evimde komşunun mutluluğu
Amacı bu güzel yüzüydü
Aklın akıntısında

Söz azdı
Kutuplu her zaman
Cimrilikle ve engelle çoğalan

Parmakları arasında dönüyordu
Koku

Gölge
Gizli çıplaklık

Genişledikçe genişleyen
Sözcüklerle beni yalnız getiren
Genişledikçe
Etrafı duvarlarla çevrili evde kadınlarla
Karşılaştım yücelten bahçede yüceltilmiş
Kartabili evlerde

Fas'ta	etrafı duvarla çevrili avlulu evlerin kapıları açıktır
Etine	dolgun kadınları oturur önlerinde
Karanlıklar	bedel ödetirdi bekleyenlere
Savunmaya	gücüm vardı aralarındayken
Söz ettiğimde	kapılarını kastederdim o
Sabahı	bölen o ondan daha yakınken
Beni soyan	sabahla onun komşusuydum
Soğukta	yalnızdı başkasını sanıp kapıdan uzaklaşınca
İncelikle	parmaklarımla andım

Bir umutla ikinci bir defa kapıya çıkar da
Bir ilah olur başkasına
Hafife alarak
Ben kapıdan kapıya

Efendim bildiğim kadın yanına aldı
Ve tekrar şarkıya başladı oradakilere
Veya yalnız bana

Şimdi sizin mutluluğuyla güneş uzaklaşıyor
Avlunun göbeğine günbatımı düşünce
Anladım sen değilsin unutulan
Ne delilikte ne suretinde
Cevher yüzünde ve yasemin bedeninde
Bütün ışığına dolar amber rüzgar

Vurularak düşse
Benliğime
Sonra beni çalıştırıp bir anlaşılmaya dökse
İçi boş
Bu ak
Kötülükte
Ben kapıdan kapıya

Hatta akrabalarımızdan sonra da bir cenazede bulundum
Aşkımı görünce
Yükselen ağıt benim ağıtım oldu
Unutmamıştım
Ateş
Organlarımı yaksa da
Ateş alevlenir
Bu hastalıktan
Ağıt yakan bu hastalığa

ULAŞILAN GÖK

Göğüm
Göklerin altında ulur

Gök kılıç
Gök istediğin gibi indiren
Gök söylence
Göklerden ona bir gök
Gök dileyen
Gök onlarındı

Göğüm
Gök ulaşılan

Organlarım kımıldamadan duruyor. Bunlar benim organlarım mı? Organlarım salınmış bir inilti. Nereye gittin ey dostum? Surların şehrinde tavaf ediyorsun. Evlerin şehrinde. Kıyıların şehrinde. Çadırların şehrinde. Sözü edilen tavaf işaret yıldızı veya yakın Granada şarkılarıdır. Tavaf kitap ve Arafat arasında ve avucundaki çizgilerin vaadinde. And içtirecek. Ey Kur'an'ın kızı. Yağı yanan kandillerim var. İskeleti kemiğimden. Seni arzulayan şehvetimin üstüme eserek fotoğrafını söyleyen. Başlangıçta düşen kokun genişleyerek yayıldı. Benliği ölmenden. İçindeki ışıktaki yüz yüze karıştı. Alev aldı. Karanfilin gölgesinde armağan ettim tavaf eden ellerini. Araf'tan uzaklaşan benliklerin geleceğidir. Yüksek bir kayalıkta şafakta parlar güne yeni coğrafya olur ve şarkıların şaşırdığı göç bu ovoidan geçmedi. Buradan geçenler ılıldadı mutluydum ve bu beyazlığın içinde karşılaştım. Ölüm ölümün içinde gizlenir. Ellerin ayetinde dinlendirilmiş korkuyla içinden mi geçeceğiz? İç içe surların başka surlarına döner dünya. Evet. Yolumuz ölü. Kanımızdan kalan ve kumun üstünde büyüyenle. İki yarışan hikayeciye diyorum. Kanlı parmaklarla sazını arkasından çeker kum. Tek başına gagalar: sen benimsin. Zamanımı katlamayan bir zamanın içinde.

KİMİN DELİLİĞİ?

Ey rüzgarda duran demet
Ey ellerde duran tıkalı deniz
Ey dağda duran unuttuğun dostların uyuduktan sonra
Hangi çamurla yazdın?

Ey Mersin çiçeği ve Bağdat arasındaki güzel kokunun bekçisi
Ey ebem kuşağı atıldığı yerde bağışlayan güneş
Ey ateş kazanı gemide gereksinim duyarsın güzel yanmaya
Bin Hazzam nerdesin dostum?

Ey yanımdaki gülüm
Ey merdivenlerde oturan garibin üstüne dam olan ağıtlar
Ey pencerede konaklayan bu kuraklığın suyu olsa bile ısıldamayan
Sana nasıl sığınayım?

Ey sen ve sen
Ey sen ve ben
Ey sen ve onlar
Bana az gelen bu sümbülün ansızın acısı kin besleyenlere yeter
Ne güneş vedamı benden çalacak
Ne de kimse kollarımı örtecek
Duru bir ateşin alevleriyle

Yeryüzünün toprağında
Toprak ayeti toprağın mı
Sonsuz duvarımızın dibinde?
Kör olur
Soranım geçenlere ısıltının çıkış yolunu

Yaylar
Ve kesik ellerimin çizgileri
Beni katiller alçıdan bir daireye alır:
Ve akşamın mavi sınırında kimi görsem mühürlerim
Benliğime dolar parçalanıp toplanan bölge
Bu zamanı güvercinime öğütlerim
Gözünün boşluğunda kuyuya
Batan
Beni ansın kuyuya dolan çığıyla
Garibin ateşine uyarak alevleri çayırı sarsın

Tesadüfen bir vahşetin içinden geçti Mecnun
Hatta ansızın karşılaştığı Leyla'yı
Tanıdığı
Tanındığı
Yüzüne
Şaşkınlığını gizlemeden bağırdı.

Bu gecede yaşanan kötülüğü kabul edip alıyorum
Yüzünden toprağı siliyorum
Bağırma basıyorum.

Durduğu yerde Leyla'yı sordular bekleyenden
Onunla görünmediğini haykırdı
Annesi, açığa çıkan bu gerçek
Kabul edilemedi.

Var git Kays'a

Ona de ki:

Leyla sana selam söyledi, sana

Der ki: senin içinde olmadığın bir durum benim için kutsaldır,

Dudaklarıma bir yol bulunduracağım

Ondan benliğime zamanınla ilaç olacak.

Kays oturup dedi:

Ona selam olsun

Heyhat benim dediklerim

Ellerini saracak benim ölümüm ve hayatım

Ona dediklerim olacak:

Yorgun zaman benimle tamamlanacak

Fazla uzamadan.

TAMAMLANAN BOZGUN

Sevdiğin yatağı dağıtırım
Bu ölüm benim
Kat kat karanlıkla örterim
Ey evet dediğim başımın belası!

Haberim var senden
Yüküm olarak insanları bağladım
Peşimden çekiyorum
Kader beni parçaladı
Ben yirmi
Yedi aydır giysilerimi yırtıyorum
Sözümle yarıştı döktüğüm yaşlar

Bozgunu kabul ettim
Hızla yaklaştım bu boyun eğişe
Herhangi bir mezbahada
Bedenimin bu doğranan organlarından
Benim için hala kutsalsın

GÜLÜN KOLLARINDAN

Küfe kavminden bir kardeşim dedi:
Ayrı düştüğün bir aşkın var mı?
Birlikte yürüdük
Bir ölü gördüm ruhu
Bedeninden ayrılan
Düşüncesinden dolayı kovulan
Gülün kollarından
Şiirden evi anımsattım ona
Tozlanıp uzaklaşan
Yollarda.

Günler sonra
Bir cenazede gördüm
Komşusunun mezarın başında sordum
Gösterdiğim yoldan... yanıt vermeden
Yerdeki toprağı avuçlayıp
Başına boşaltıyordu.

BENLİĞİMİN SORUSU

Sizlerden
Sizlere olan sevgimden bir anlaşmadır bu
Bu soru kendi kendimedir

O ağaçlar kendileri gibidir
Ağaçlar gurbetin sefaleti
Çingene
Dilin sıcaklığında
Mücadelesini ve miracını arzulayan

Deliliğim yaklaştığım kafesleri okşamaktır
Çocuk mürekkepte

Ona yaklaştıkça
Beynime kan fırlar
Yalnız çıkacağım bu toprağın kitabında

Güneş ve ay suyun aşkından doğacak
Her şey onunla sınırlanacak
Yalnızlaşan muhalifliğim gibi

Seni sevdiğimde
Zayıf bir ateşten kaçıp uzaklaşmayı da seveceğim
Ve sende
Kişiliğimi anımsayacağım
Işığın ıslıtısıyla inen ve bana
Yaklaşan bir dost gibi
Atan nabzını dinleyeceğim.

İKİ SINIR ARASINDA

Şimdi biliyorum kuruyan ve ufalan parçaları
Bu soylu yüzün
Bu kitabın yazılışında ölen aşkı
Hatta bedelini olgunluğuyla ödeyen
Heyecan veren ve
Engellerle yüzleşen

O uyan düşünceyle	konuşurdu
Oysa	şeylerde
Aşkın sınırında	çıkan aşkla
Hüznün sınırında	kandiller asıldı
Deli	kandiller gördüm
Vurdukça	
Kırdıkça	

DENİZİN GÖÇÜ

1

Akşam sabahla birleşir
bu sabah yüksekleri aydınlatır yüksek zamanlarda
zaman yalnız uyur uyumadan havayla birlikte
sana yanaşır sen uzaklara kaçarsın toprağın sadakatinde
mezarların koynunda anlaşırsuskunluk
ve süsler
taşın deliklerinden akar
gecenin tuzunu içen ketum
kumlara
bağlı mezarlara inerek durur
burada bulutların yolunda
kumrular onlara eşlik eder
üstlerine düşen ve uyuyan çiçeklerle

beni barındıran karanlığı unuttur
sarılar içinde sarkıp damlayan yapraklarla
renklerin çizgilerine gerek duyarak
uyararak geniş unutkanlığını
veya
kayaların kokusundan kaçan yollara
sığın çağlar
şafağın sesini dağıtır
ilkin
keserek kaldırır
kanlar içinde
karşılar
taşları
yayılan ışıkla
olay yerinde şiddetle sözleşerek

2

Sabah dilediği gibi döner. Gökyüzünden. Suyun üstüne yığılır mavisı. Dalgaların köpükleri aydınlanır. Ayaklanmasıyla gelmeye başlar. Yağmurlu fırtınanın iki itici gücüyle. Yollarını gördüm yükselip alçalırken. İki göçmen olarak. İki kıyıyla birlikte kaybolurken. Burada altın elmanın harcanmasıyla. Tamamlanır karanlık. Denizle.

Dalga. Dirilişin fotoğrafını tekrarlar. Işıltıları dağılmadan. Dövme. Sabah şarkılarından geçer. Yükselerek. Sonra acısını gömer. Düşmanınını.

Uzaklardan geri dönenlerin. Nimetleri sudan çıkar. Otlar. Yeşilliklerini yeniler. Ansızın. Son gibi Başlangıcım.

Sarhoşlara dayanak olan bu sahraya hoş geldin
veya hummayı seren
şaşkın gözlere kardeş olan aileye hoş geldin

sonu öğretecekti
damların arasında dolacak olana
denizin yolları
gemileri asarak erzaka

sonu onaylayacak
gidene ilgi gösterir mecazla
gidenle sönen
anılarım ölümle gelecekti
ışığımın sesini sev desem bile

kıyılar ilk olur gezginliğe
kıyılar
övülen beyazla dağılır
şaşkınlığı süsleyerek
denizin gecesinde yalnızlaşır ölenler
karanlığın soğukluğunu paylaşarak

Bayramların zayıflığında uzak bir taştır o
başlangıcından duyarım fısıltılı sözlerini
tekrarlar
yeniler başlangıcın sığınağını
hurmaların reçinesini bırakırım
yüzüme
yapışan

bu denizin dalgalarını görürüm
mağarasından yükselir
başlangıcın rahminde boğar bu hatmileri

kum
burada onunla olgunlaşır terleyerek
boşluğun şeklini sınırlayarak
kolçak efendisine
ulaştırır anlamın sınırını
taşlar arasında
ve taşlar
çocukların çılgılığıyla
döner
ölümün dansıyla

Sabah

durululuğa bağlanır
 bu yüz kelebek kanatlarından
 daha mı geçerli olur
 düşlerimi adlandırandan?

Gökkuşağı erir

ve ben meşalemi kaybederim
 duruluktan
 vurulan uçar uzayan kayalıktan
 soğuk daha şiddetli geri döner
 önümde uyarılmış nasıl dans ettiyse?

Söz genişler

ellerinden düşmez harfler
 yankı sarkar
 geç kalmış fotoğraflardan
 sonra
 kanımı unuttu mu?

Taş

ıslaklıkla geçer
 burada suskunluğum
 maviden çıkar
 bütün küllerle yükselir martılar
 kalkar
 yorgunluktan kesilen ellerimi unuturum dilimle
 öldüler mi: işte bütün şeyler idamıma uzanır

Adonis'e

1

Göz ulaşabildiği uzaklığa kardeş olur
Anların içinde
Kum orada şaşkın beyazı arzular
Oysa ısıltıların başıyken
Mesafelere batan sözü özgürleştirir

Gözlerim
Görmek istemediğinden kaçır
İçindeki çizgilere
Kalan rüzgarı kim bıraktı
Sehere
Memleketin üstünde dolaşan bulut kümeleri arasına bölüştüren yıldızları

Hangi körlüğün olacak bu. Benliğim ona sataşacak. Olacağı gibi. Kötülüğümde son sürat giden arabayla. Kesilir. Onunla bileklerde atan nabız. Esinin giysileriyle. Dostlarından uzaklaşarak. İçindeki nesnelere bürünür iç içe. Bu gece. Rüzgar üretecek kumu. Kum. Serilecek. İnce ellerine. Ellerinden geçecek. Kilidin hareketine mutlu olacak. Toprak. Ona tenhalığı bırakır. Işıltıdan ısıltıya. Bu senden dökülendir. Onların. Başı dikilecek. Demetlerin kokusu. Bedenlerle düğümlenecek. Seni Keşfeden düzlük büyütecek. Az sonra duyulacak. Geçenler çadır kurarken görecektir. Sen anımsatacaksın acele edenlere. Biten coğrafyanın yolunda yol göstererek. Nereden gelecek. Yok. Anımsayacaksın. Kumun peşine düşmeden. Seni kıracak. Firuzeden bir menzilde. Yarıklar etrafını saracak. Gözyaşlarını izleyeceksin. Seni bağlayan kadim ağıtlarda. Yolunda görecekler. Hepsi suyun kenarında dizilmiş. Uyurken. Sonbaharda. Hurma ağaçları. Azalan sözlerle. Sende şüphe uyandıran hüznle izleyerek ulaşacaksın. Zamanla. Atılmış bir kaya gibi. Akrobalarını. Yalnızlığıyla öreceksin. Orada. Geri dönmeyecek yolcuları izle. Göç hazır bulunan sayılı şekillerdedir.

Bu yangın
Her zaman kıyıdan kıyıya ulaşır
Ve kumun köprüsü başlar
Son kan arasındaki adımları anarak
Son bulmaz
Susuzluğun kaynağını ikisinin genişliğindeyken

Mesafeler sallanır
Vahşetle yüzleşirken

Yanından geçen yangında sığındığın
Çukurlardan
Gölgede kalan mekanları adlandır

Suret arabın izinden
Gider

Zümrüt
Onunla hezeyana uğrar

Ölümün mührü
Tökezleyen kişiliğime teslim edilir
Yolumda bana verilen bu boşluğu duyarım
Benim son bir evim var
Kilitli
Burada buluttan sorulacak
Kaçan yüzlerden
Ve gökten

Hangi havayla
Sana döneyim sen benim kardeşimsin
Benzerimsin
Mavi pınarlardan
Sonsuzlukta yiten sınırları bıraktım

Hangi akşamla
Gölgeyi gölgeye katayım

Hangi kandan
Kollarını çekeceksin

Taş evlerini yazar
Büyüttüğü
Rüzgardan anılarda akarak

Taş
Taşa
Dolar

Beyaz menzille
Çizgilerin yediği gözyaşları hafifletir
Bununla beni çağırır ölüm
Bununla adına kin tutarım ey her şeyin uzağında olan şair

Elif övgümle hiçbir şeyi vermez zaman

Be bedenimin

dedi o göz çalar
tükendiğinde fazla yorulmadan del
korku karmakarışık
efendim bulut göç eder
akan ışığın içinde ye
uğraşı belki de benden kaynaklanır
tamamlananın dışındaki mecazlar içimde
yaşlılığa gerekli güzellikle miraçlar
çalkantısını görerek
taifeyi tasavvur ederek ta
matemi onaylayarak
yankısız evlerin içinde acıyla bağırın

nimetinde
yoksulluk bağlı

önündeki
kandilin ışığı yarıklara sığınır

o ceylanda akar
içimde arayarak

gemi çayırı iter
sığınırız

SESSİZ GEÇEN BULUTLAR

1

Gecede bulutların sessizliği
Mavi
Bedenimi yıkayıp temizliyor
Ve zayıflatıyor
Önümdeki bulut onca yükseklikteyken
Yıldızlı iplerle süslü
Giysilerimin altında
Karanlık
Altında bir karanlıkta
Ben bu sessizliğin dönmesini bağışlamıyorum
Elif ellerimin
Arasına serer
Güvercinlerini
Alaca ıslaklıktan yükselen

Önümde dikilen belirsizlik kim?
Çam ağacının dalları görüşümü kapatıyor
Ben sana sesleniyorum: Açığa çık
Yüzünü göreyim
Ey orada dikilen belirsizlik
Kişiliğini soyun karanlığın örtüsünden
Bahçenin dilediğin yerine geç otur
Kaçan zamanın önünü kesecek
Bağrım burada
Burası senin mahşer günün
Dilediğin mevsimde çık otur
Buradayken bulutlar ırmağımı korkutuyor

Uzaktan parlar külümsü ufuk
Ufuk bulutlarla yiter
Bulutların içinde

Önümden geçer
Burada
Benden önce
İşıltının ağıtını yeniler olduğu yerde

O bıçak
Bütün basitliklerde dinlenir
Zamanlı
Zamansız
Uzun boynunda gezinerek

Mutlu kokularla
Gelen ışığa
Merhaba
Dostlarımın
Üstünü okşamama yol gösterir
Her zaman yalnız akan pınarın yanında

Kanatlarınla derinliğimi vururum
Kamburunda
Tutulmuş rengi
Yapraklarımın üstüne dökülür

Saldırganlığımın derinliği
Tutuşur
Öfkemle üflerim
İçinde
Fırtınan
Ne bir damla suyu var
Ne de bir kayası
Şavkım bile önünden akıp gider

Bu son gizim mi
Beni durduracak
Buluttaki gizli suyu alan
Kayadan
Kayaya ulaşan
Göğün şekilleriyle

Ey sessizliğim değiştin mi
Beni örten
Duruluk
Boşa akını acıtarak

Benliğimi bana kim armağan etti
Benliğime
Yeryüzünün belirsiz cenneti vaat edilmiş

Boşuna kim geldi
Kim kazıdı
Hevesimin gecesini beni bölerek

UZAK

Kokusu değişecek
Yaklaştığım soğuk balkonla yüzleşirken
Sonbahara dolan
 Bulutlu ve solgun
 Meçhul bir suyu olan
 Meçhul tohumları zayıflatanla

Kokusu değişecek seherin
Sarhoş olan
Suyun göbeğinde
İkisinin önünü kesecek gece

Kokusu değişecek mavileşen zamanın
şelaleyle
Çarpışacak
Yeşil vadilerde
İki dağın yankısı olacak sefil bağrı

Yükseklerde beni parlatacak billurun keşfiyle, ondaki
Gemiden sonra
Sarhoş olan
Havluyla örtölen dağınık dansın sıcaklığı
Lekeli kelebekleri konuk ederim
Uzaktan üstüme esen
Son gibi külün
Zenginliğiyle

Uzak
Çılgılla avlanır

nehir
zenci feda eder karşılaştıklarını
bir birine girmiş dallardan daha yüksek
düşmeden
yıldızların izini koparan Babil
korkuyla korunan Berberiler
bileme taşından daha
korkunç

Uzak
Kucağı
Zamanın meseliyle

nehir
yakan
sonların
damlaların yazdığı damlaların meseli
ellerle
bağlanır nabzın çakıl taşları
yetmediği yuvaları
uzaklaşmadan gizler arasında yenilenirken
uzaklaşmadan
kaynakların ağzından
nimet
benin renginde feda olur

Dost olurum
Yarıkların şehveti

Sanırım zaman yüklüdür
Suyun üstünde
Suyu sümbül sanırım
Bu bedenimle
Övündüğüm mutluluğun

Kokusu değişecek
bendeki bütün mesafelerin
içinde
nehre enkazlar arasında bölünürken
kaldırdığı havada seslenirim
iki dağın arasındaki yolda
dişilerde anımsanan
mekana dolan suyla
kaldırırım
devamında bulut
sonbahar şarkıların çatısı
anlamı açıklayan
gecede ve
parlayan

DİL

Suyun
Üstündeki ısıltıda
Zebercet harfler
Dallar gökte
Yayılarak düşer
Son denen yere geçer oysa
Sonu olmayan
Oysa bizim dilimiz de şarkılarda ölür
Ölmeden önce
Veya ölür soluk soluğa gizlendiği
Köşede
Kurtları kovan ayaktakımı gibi

Dille
Bedenimi yoklarsın
Kayaların mavinin lezzetini alır gibi
Boşluk
Yuva olan ellerin arasında
Benliğimle
Döner mürekkep ve okka

Tutuyorum sana olan bütün
duyguların
mezar
ölümünle kapımda inlemeye başlar
feryat
figan yarış halinde tökezler mi
yaratıldığım yarığın üstüne
garibin âksi mi
serap zamanı arasında yırtılan yüz

Dil
Sahramla beni yalnızlaştırır
Kuşkuyla
Mutlu olacak
Sağlam olmayan kilitlerin sınırında

Beni dağıtır
Başka kıvrımın nakşında
Bugün ve
Sonra
Beyaz bir damlayla damlar
Beni sarhoş ederek

Sen
İniltiyi iniltiyle söylersin
Bendeki yıldızlarla
Ben sende dalgalanırken

Seni hasta edenle
Şaşkına dönersin sen dilin ayeti
hangi elimle yazdım seni
ağlayarak
kulak veririm bu soğukluğun tersine iki cenaze arasında
ve buradan
veririm eşine dostuna bütün bu ölümle
senden nasıl geri döneceğim
savsözden başka bir şey kalmadı bana
gölge olur
deler suskunluğu şaşırtarak
çıplaklığımda
bu harabe ters yüz olur

Dil
Seninle çıkıyorum
Uzakta parlayan bu yatağın üstüne
Seninle ilerliyorum
Bir rengi anımsamadan koynunda

aralıklı aşk nöbetlerinde
bilgi doğar
bir köşeye sığırır
okka ve
kalemler
gece gecede erir
yaprakların üstünde

MAVİ BOŞLUK

Her zaman mavi boşluğu düşünüyorum
O uçuyor
Kişiliklerin harabesi üstünde
Bütün amaç terazisini unuttur
Külümsü
Yüceltip orada dikilir büyüleyerek dizili nesnelerle
Sonbahar şehveti yükseltir
Bedenin titreyişini duyuyorum
Bulutları duyuyorum
Mavi boşlukta bağlı olan
Veya kıyılarda
Büyüklüğümü onunla karıştırdım
Akşam belki de
Ona uygun olmayan bir havada
Belirsiz kılınacak

İniltinin sureti
İnleyişim
Karanlıktan geçen
Yaşlılığımın koruyordum
Nehrin sessizliği altında sana doğru yürür mü
Nehir
Harcanır mı
Ölülere yakılan ağıtların peşinden ışıkla gider mi

BOŞLUK

Yükselen nehri okşamak ister ellerim
İçmek
İçtikten sonra
Ellerim ona bağlanır mı
Ellerim yükseklerle

ellerim kesilecek mi
demek için
akıntının
içinde
dönerim
şarkılarla dökülerek

Doğuşunu anımsatarak sorularla parçalanmadan
Her şeyle içinde sığınarak onun
Böldüğün
Ne
Geceyle
Birlikte
Sonra yer bulup
İçimdeki suskunlukta olsa da

Su
Nehrin suyu
Hâkim olsa
İki kıyısında bölüp birleştirse
İçinde titreyerek duru geçmişiyile
Boşluğundaki beden
Onun dilidir
Beni yalnızlaştırır
Sonlara açılıp kapanan

Karanlık anlamlarla
Dinen
Bulutlarda parlar bu gizlilik
Damlaların çığlığında
Boşluk
Utanarak nehrin yükselişini izler
Gizliliğimde araştırır
Bağrımın içindeki
Suskunlukta
Sonsuz gözlerin göbeğinde tökezleyecek

İki kıyının
Gölgesini nasıl yalanlayayım
Yüzüm seni bilmiyorken

Sendeki bu yüz
Garip
Sen kardeşimsin
Düşmanım
Önümden kaçan anlamın benzeri

Ecelimin çiçeklerini yazarım
İçinde vedalaşmak için
Sonlara
Ellerini yazdığım tarafa yönelirim

bıçakla gelen kokuyu
kokla

damlalar
kollarımdan süzülüyor

geç kalmadan
gizlendiğin yerde
bulun

bulut
bekaretini düşürür
oradaki korku
meleğin
korkusudur

DÜŞÜYORUM

Düşüyorum

Bir adım veya iki adım öne (belki de bir fersah öteye
Şimdi ölçüyü karşılaştırmak bile bende karıştı) selam söyledim
Bitki böceğe o gurbetin evinde şiir yuva yaptı bedenime

Düşüyorum

Dönmeden o duru ısıltıdan başka bir şeyi anımsamıyorum ve
İyi bildiğim ve içine karıştığım parlaklığım titrer önümde
Kazılmış çukur gemi gibiydi sineklerin imrendiği
Sözcüklerden çabuk olmayan o
Sözcüklerden çabuk değildi

Düşüyorum

Bedenim tökezliyor dedim bu işkence bana yetmez dedim
Korkudan Taife ancak az sonra oradan uzaklaşacak
Oysa benim yol gösteren bir şiirim var yüzünde
Tamamlanmadan o efendimin fersah fersah uzaktaki
Nidası sayılıdır ve ben içinde apaçık yanıtın şikayeti
Olmayan şiirimi zorlaştırır misliyle ancak işkencenin
Lezzetine bağlar beni

Düşüyorum

Bu kitabın ara duraklarında soluğum kesiliyor
Geceden geceye büyüyen önemin beni korkutuyor
Önemin ellerine tökezliyor sendendi kayıp iki ısıltı
Arasında düşüşünü benden soran bende mi gizli bulacak
Bağırarak mı burada mı karşılaştık şevke geldiğinde seni
Sende başlayınca benzerlik sende ufalacak
Senin nidanın başlangıcıyla

Düşüyorum

Kanın gibi cenazelerde bütün şairleri feda ederler
Giden nehrin uzaklaşan ısıltıları içinde benim dışımda
Sesi genişleyerek bir çan gibi vuruyor duygularımı
Hançerimle bütün harfleri tatlı kıldım göz yaşlarla sulanmış
Balçığın harflerinden ve bu nehir bilinmeyene aktı

BUNU SANA BAĞIŞLIYORUM

1

Bütün mesafeler
Sendeki korkuyu
Uzaklara fırlatır
Şelalelerin kaynağı
Sana
Yönelir
Sen kime yakınsın?

2

Dışarıdan
Döner
Akan nehir
Döküleceği yere
Dökülmeden
Yola çitin üstündeki kova
Duru bir suskunluktan ışıltısı var onun

3

Güneş suyun üstünden
Geçer
Hava gibi
Geçer
Güneşte kimi tanımlarsın?
Havada kimi tanımlarsın?

4

Kayığın
Dağıttığı ay ışığı
Dövmeye doluydu
Yalnız
İnlemek için
Nereye gideceklerini
Unuttular

5

Nehir
Nehirle
Söyleşir aynı yere dökülerek
Ne nehir var
Ne de nehir
Boşalacak
Ölümde
Tükenerek

6

Çölde durumdan duruma geçer su
Çöl penceredir
Ve pencereler
Dil
Kimseye uzanır
Kimse yokken

7

Nehir nehirle onda
Toplandı
Kitabın
İçinde
Şimdi gördüm
Tutuşan sükun ve örtüsünü

8

Önce
Renkler toplandı çayıra
Sonra
Kokular yayıldı
Bu suyun
Yüzeyi
Üstünde

9

İniltiler

Ve çığlıklar çoğaldı

Tekrar

Şiir geminin mahzeninden

Uzaklaşır mı?

10

Anlam

Hızla tökezler

O tozun

Tufanı

Nehrin

Çemberinde dağılır

Suskunluğun indiği

Anda

11

Kitabın enkazı
Bütün acıları
Barındırır
Işıldar
Uzaklara uzanan nehir
Hareketten
Daha güçlü
Parmaklarım

12

Biter
Bitmez
Bu duru konuşma
Karanlık saracak
Her yanı

13

Nehirde iki kişi oldum
Ve ben
Parlıyorum
Gümüş kararak bana benzer
O belirsizlikte
Kim oluyorum

14

Boş bir
Ağzın
İçinde sinekler cirit atıyor
Gelmeden bağışıyorum
Onları
İki mavi arasındaki ışığa

15

Nehrin geniş kıyısı
Göz kamaştırır
Gölge sorar
Bunun hangi
Hikaye olduğunu
Bende ise kamaşan gözlerimin
Utancı

16

Matemin arzusundan
Başka
Bir şeyim yok
İlk nehirden
İlk
Nehre

17

Gerçekten sana karşı
Un ufak oldum
Ancak
Bağırışlardan geri
Döner bana
Şikayetin

18

Ölümün
Bana sonsuzluktur
Olduğundan önce
Değişir
Duvar
Onunla çarpışan tinim

19

Odanın içinde
Nehir ve
Işık
Ellerime batar
Her şeyin önünde
Bir yaşlı olarak
Kalırım bu
Mekanda

20

Bu çocuğun
Derinliğinden sonra utanırım
Sabahtan sabaha
Nehir yanar
Sonun
Kapılarını
Gagalayarak

Gemi demir atınca
Ayım ve
Güneşimin
Arasındaki
Ellerim korkuyla
İç içe uyanır
Nehri kesen gaz lambasını taşıyarak
İçinde damla damla döküldüğü
Yerde
O kaynağın
Işığ
Düştüğü yerde birleşir
İki
Mavinin arasında

ŞAŞKINLIK

İnende şaşkınlık
Şaşkınlık
Konuşurken
Özür diler
Adımları bölünmüş gelin adımlarına benzer
Yolumu şekillendirir ve uyur
Önümdeki bulutlara yönelirim

Yolunda gizlenir
Bedenim ve ben
Çılgılığımızı paylaşarak
Yalnız
Soyunur azıcık aydınlanır azıcık
Yabancı olurum koynunun
Şarkılarım belirsiz bir ölümün arasında çalkalanır
Kaybolur
Onunla karışarak
Merakım akıp gelen nehir olur

DAMLALAR

Sonbaharın nehri
Ve damlalar
Düğmeler açık
Düşer
Gece üstümden geçer ve ben eriyorum
Serviler
Hışırdar havada
Tökezlemeden bahçeye
Şekillenir
Tutulduğu yerde
Karanlıkta

Bu boşluğun
Dili
Şehvetinden
Yutkunur
Duruluk mu
Yaşlılığın suskunluğu mu?

GECE VE ÖLDÜRDÜĞÜ

Gece
Üstüne çizilir
Işık
Çözülürken

İnişimi kimse beklemez
Şaşkınlık
Organlarda çözülür
Güneşte
Hırna ağaçları
Korkar
Nehir boşalır sandım şekillerden
Damlalar vurur
Karanlıktan düşerek

Ağızlar
Ölüyken
Yüzler arasında

İÇİNDEKİLER

MİLAD	13
AYIN ZENGİNLİĞİ	15
GÖZLERİN VE ÇAYIR	17
SÖZCÜKLERİN YOLU	20
DÜŞ	23
DÜŞE AÇIT	26
ŞARKILAR	27
MUALLAKAT'TAN DRAM DÖKÜLÜR	29
TOZDAN BİR GÜL	35
SÖZÜLEN	42
BEKLENİLEN	44
YÜRÜMEK	45
KÜP	46
YÜZÜ	47
EFENDİM	48
SUSKUNLUK	49
SORU	50
BENZER	51
OLASI	52
KARANLIK	53

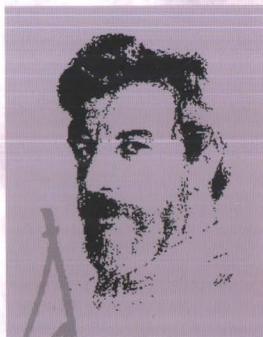
SALDIRI	55
ŞİMŞEK	56
YALNIZ	57
KADIN	59
ORDA	60
SÖZCÜKLER	61
VEDA	62
TARAFSIZ	63
ÇİBAN	64
YOLCU	65
PARLAYAN	66
GÜZEL MAVİLİK	67
ÇIPLAK	68
BELKİDE	69
BEN BEN DEĞİLİM	71
SANA	73
KİMİN VASIYETİ?	74
SAYILI AŞK	76
PEYGAMBERİ OLMAYAN AŞK	77
YAKAN AŞK	78
AŞKIN LEZZETİ	79
AŞKIN SONSUZ IRMAĞI	81
SANA	83
AŞKIN ATMOSFERİ	84
ÖDÜL	85
SANA	86
KİMİN YÜZÜ?	87
MEKÂNİ KANATLANAN AŞK	89
SOKAN YÜZ	91

YIKANAN YÜZ	92
YARAN YÜZ	93
SESLENEN YÜZ	94
GENİŞLEYEN YÜZ	95
ULAŞILAN GÖK	99
SANA	100
KİMİN DELİLİĞİ?	101
ÇOK UZAK	103
TAMAMLANAN BOZGUN	105
GÜLÜN KOLLARINDAN	106
BENLİĞİMİN SORUSU	107
İKİ SINIR ARASINDA	109
DENİZİN GÖÇÜ	110
SAHRAYA DÜŞEN IŞIK	116
SESSİZ GEÇEN BULUTLAR	122
UZAK	128
DİL	132
MAVİ BOŞLUK	137
BOŞLUK	138
DÜŞÜYORUM	141
BUNU SANA BAĞIŞLIYORUM	146
ŞAŞKINLIK	157
DAMLALAR	158
GECE VE ÖLDÜRDÜĞÜ	159
İÇİNDEKİLER	161

(...)

Ve ben gözlerimi yakan bu havadan ağladım

Sen de benim gibi ayrılıktan

ISBN 978-975-9169-83-1

